

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงานต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ โดยเสนอการวิจัยในรูปแบบกึ่งทดลอง จากการวิเคราะห์ผลโดยใช้ค่ามีดซิม เลขคณิต การหาค่าความแปรปรวนและค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย สามารถอธิบายผลการวิจัยได้ตามสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานการวิจัยคือ "นักเรียนกลุ่มที่ฝึกใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงานในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จะมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกให้ใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงาน"

จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่า

1. ผลของกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงานสามารถทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการฝึกและใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงานในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกและใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงานได้จริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

2. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมให้รู้จักวิธีการของกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงาน แต่ใช้วิธีการเรียนอื่นที่คิดขึ้นมาเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่ากลุ่มที่ใช้วิธีเรียนโดยปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

3. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมและใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงาน และนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมแต่ใช้วิธีการอื่นที่คิดขึ้นมาเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พิจารณาข้อมูลจากตารางที่ 1 ตารางที่ 2 และตารางที่ 3 ในบทที่ 4 จะเห็นว่าโดยพื้นฐานแล้วนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุมมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

ในวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้มีการควบคุมตัวแปรอื่นบางประการไว้โดย

1. เลือกกลุ่มตัวอย่างที่เรียนอยู่ในแผนการเรียนเดียวกัน คือแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ เพื่อให้สภาพการเรียนคล้ายคลึงกันมากที่สุด

2. กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีระดับผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 อยู่ในระดับอ่อนถึงปานกลาง เท่านั้น

3. ครูอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 2 เป็นครูอาจารย์กลุ่มเดียวกัน หลังจากกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการฝึกอบรมให้รู้จักกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงานเป็นเวลา 3 วันและให้กลุ่มทดลองที่ 1 ใช้วิธีการของกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงานในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเวลา 6 สัปดาห์ กลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งได้รับการฝึกอบรมให้รู้จักใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงานเป็นเวลา 3 วันเช่นกัน แต่ให้คิดหาวิธีการเรียนอย่างอื่นที่ไม่ต้องใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงาน ซึ่งกลุ่มทดลองที่ 2 ใช้วิธีการรวมกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาในการเรียน โดยมีการรวมกลุ่ม ประเมินกัน ค้นหาปัญหาในการเรียนและช่วยกันระดมความคิดเพื่อแก้ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเวลา 6 สัปดาห์ ในขณะที่กลุ่มควบคุมไม่ได้รับการฝึกอบรมใด ๆ นอกจากให้ใช้วิธีเรียนตามปกติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จากการทดสอบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษครั้งที่ 2 ซึ่งมีช่วงห่างจากการทดสอบครั้งแรก 8 สัปดาห์ ปรากฏว่า

1. กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในการทดสอบครั้งที่ 2 สูงกว่าการทดสอบครั้งที่ 1 ซึ่งปรากฏในกราฟเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ในกราฟที่ 1 และกราฟที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 1 และ 2 มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังปรากฏในตารางที่ 6 และ 7 ซึ่งแสดงถึงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากการทดสอบครั้งที่ 2 และการหาผลต่างของค่าเฉลี่ยทีละคู่ และจากกราฟที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มควบคุม จะเห็นว่ากลุ่มควบคุมมีคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันน้อยมาก คือค่าเฉลี่ยมีความต่างกันเพียง 2.15 เท่านั้น

2. สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จากการทดสอบครั้งที่ 2 ปรากฏว่ากลุ่มทดลองที่ 1 มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกับกลุ่มทดลองที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. กลุ่มทดลองที่ 2 มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการปรากฏผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ดังนี้

กรณีที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงขึ้นกว่าเดิม และสูงกว่ากลุ่มควบคุม อธิบายได้ว่า

กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มได้รับอิทธิพลของตัวแปรต่างกัน ซึ่งให้ผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเหมือนกัน หรือไม่แตกต่างกัน นั่นคือ กลุ่มทดลองที่ 1 ได้ใช้วิธีของกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงานในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนกลุ่มทดลองที่ 2 ได้ค้นหาวิธีอื่นที่คิดขึ้นมาเอง อันได้แก่การรวมกลุ่มกันเพื่อช่วยกันแก้ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งทั้ง 2 วิธี เป็นวิธีที่ให้ผลทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เช่นกัน ในขณะที่กลุ่มควบคุมใช้วิธีเรียนตามปกติที่เคยเรียนมา จึงมีผลต่อการเพิ่มสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนน้อยกว่า 2 วิธีแรก

วิธีของกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงาน เป็นวิธีการแก้ปัญหาที่ได้ผลมากกว่าวิธีการหนึ่ง ซึ่งเมื่อได้นำวิธีการมาใช้ในการแก้ปัญหาในการเรียนของนักเรียน ปรากฏว่าให้ผลเป็นที่ประจักษ์ชัด โดยที่นักเรียนสามารถนำวิธีการนั้นมาใช้ในการเรียนได้ผลคือ แก้ปัญหาในการเรียนได้และมีผลทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การที่ผลของกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงานมีผลอย่างเด่นชัดในการวิจัยนี้ อาจแยกได้ว่า

1. เป็นผลการทำให้ความรู้ในการใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงานอย่างสมบูรณ์ มีการเตรียมการอบรม เป็นเวลานาน เพื่อให้เกิดความพร้อมทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ เครื่องมือที่ใช้ในการฝึกอบรม

2. เป็นธรรมชาติของการเรียนการสอนและการแสวงหาความรู้ของนักเรียน ที่เห็นความสำคัญของการแก้ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิถีทางให้นักเรียนประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น และการเรียนคือชีวิตจริงที่ต้องแก้ปัญหาไปทุกขณะ ซึ่งตรงกับเป้าหมายของกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงานที่มุ่งผลในการแก้ปัญหา พัฒนาคุณภาพให้สูงขึ้น

3. แม้ว่าเวลาที่ใช้ในการฝึกกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงานจะเป็นระยะเวลาเพียง 6 สัปดาห์ แต่ผลที่ทำให้ผู้เรียนได้รับนั้น เป็นแรงจูงใจให้นักเรียนติดตามและใช้วิธีการกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงานอย่างต่อเนื่อง และได้ผลดีที่เห็นได้เอง

ส่วนในกลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งค้นคิดหาวิธีการเรียนแบบอื่นขึ้นมาโดยไม่จำเป็นต้องใช้วิธีการของกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงาน แต่เนื่องจากนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการฝึกอบรมให้รู้จักและใช้วิธีของกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงานมาเป็นเวลา 3 วันและเห็นชัดว่าเป็นวิธีการที่ใช้แก้ปัญหาได้ดี จึงเป็นไปได้ว่า วิธีการที่นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 คิดขึ้นมานั้นจะมีบางส่วนของกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงานปะปนไปบางส่วน

วิธีการเรียนที่กลุ่มทดลองที่ 2 ค้นคิดขึ้นมาเอง เพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีลักษณะทอสรุปได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. มีการรวมกลุ่มกัน
2. ใช้เทคนิคการระดมสมองเพื่อค้นหาปัญหา ทหาวิธีแก้ปัญหาและหาสาเหตุหรือที่มาของปัญหา
3. ตั้งเกณฑ์การตัดสินใจเพื่อเลือกปัญหามาแก้ไข
4. มีผู้รับผิดชอบงานในบางส่วน ส่วนใหญ่จะให้ทุกคนมีส่วนร่วม
5. ลักษณะและขนาดของกลุ่ม เปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์
6. วิธีการดำเนินการแก้ปัญหา แยก เป็นลักษณะปัญหาใหญ่ได้ดังนี้

6.1 ปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะบุคคล ให้เจ้าของปัญหา แก้ปัญหาเอง โดยกลุ่มให้ความคิดและเสนอวิธีการ เช่นไม่มีเวลาทบทวนและทำงานตามครูสั่ง วิธีแก้ปัญหาคือหาเวลาให้ได้ รับผิดชอบอื่น ทบทวนและทำงานตามที่ครูสั่งก่อน ลด เวลาทำกิจกรรมอื่นลง และปัญหาเกิดความ เบื่อและว่างในเวลาเรียน การแก้ปัญหา คือให้คนที่ว่างลุกไปล้างหน้า นอนให้พอเพียง ตั้งใจเรียนมากกว่าเดิม ไปนั่งกับเพื่อนที่ไม่ว่าง ให้เพื่อนคนอื่นคอยปลุก คอยเตือนเมื่อว่าง และลดอาหารมื้อกลางวันลง (กรณีที่มีคาบเรียนภาคบ่าย)

6.2 ปัญหาที่เกิดจากครู สิ่งแวดล้อม การแก้ปัญหาส่วนใหญ่จะให้เสียงส่วนใหญ่เสนอให้ครูมีการเปลี่ยนแปลง หรือยุติปัญหาจากสิ่งแวดล้อมที่เห็นว่าแก้ไขได้ เช่น ปัญหาที่เกิดจากครู ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันบอกครูในเรื่องนั้นหลาย ๆ คน เพื่อขอให้ครูเปลี่ยนแปลง ส่วนปัญหาจากสิ่งแวดล้อม เช่นห้องเรียนมีเสียงดังและมีกลิ่นรบกวนสมาธิ ทางกลุ่มเสนอให้แจ้งไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องและมีหน้าที่รับผิดชอบ คือผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริการและ การโรงทำความสะอาด

6.3 ปัญหาที่อยู่นอกเหนือความสามารถของสมาชิก นอกจากแก้ไขไม่ได้แล้ว ยังให้มีการปรับเปลี่ยนความรู้สึกของตนเองและยอมรับสภาพปัญหานั้น เช่นปัญหายุ่งยากทางบ้าน ปัญหาความประพฤติของเพื่อนนักเรียน ปัญหาความเข้มงวดของกฎระเบียบ

เปรียบเทียบวิธีการแก้ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

ขั้นตอนกิจกรรมกลุ่ม สร้างคุณภาพงาน	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2
1. การค้นหาปัญหา	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้เทคนิคการระดมสมอง เพื่อ คิดค้นหาปัญหา - มีการจัดประเภทปัญหาตามจุด สาเหตุ - มีการหาข้อมูลของปัญหาโดย ตารางตรวจสอบจากสมาชิก ในกลุ่ม - มีเกณฑ์ในการคัดเลือกปัญหา มาแก้ไข - มีการจัดอันดับความสำคัญของ ปัญหา - มีการทำแผนภูมิพาเรโตเพื่อทราบ ระดับความสำคัญของปัญหา 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้เทคนิคการระดมสมอง เพื่อ คิดค้นหาปัญหา - มีการจัดประเภทปัญหาตามจุด สาเหตุ - ไม่มีการตรวจสอบข้อมูลปัญหา - ไม่มีเกณฑ์การคัดเลือกปัญหามา แก้ไข แต่มีการตกลงในกลุ่มว่า ปัญหานั้น ๆ ควรจะมาแก้ไขหรือไม่ - ไม่มีการจัดอันดับความสำคัญของ ปัญหา - ไม่ทำแผนภูมิพาเรโต
2. การกำหนด เป้าหมาย	<ul style="list-style-type: none"> - มีการกำหนดเป้าหมายที่จะแก้ไข ให้ปัญหาหมดไป 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีการกำหนด เป้าหมายในการ แก้ปัญหา
3. ค้นหาสาเหตุ	<ul style="list-style-type: none"> - มีการค้นหาสาเหตุของปัญหาและ สามารถบอกได้ว่าปัญหาบางปัญหา มีสาเหตุเกี่ยวข้องกัน เป็นผล ต่อเนื่องกันและมาจากใคร 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีการค้นหาสาเหตุของปัญหา ทราบ เพียงว่าปัญหามีสาเหตุจากใคร

ขั้นตอนกิจกรรมกลุ่ม สร้างคุณภาพงาน	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2
4.วางแผนแก้ปัญหา	- มีการวางแผน - มีการมอบหมายหน้าที่ทั้งรายบุคคล และกลุ่ม - มีการกำหนดเวลาเริ่มต้น-สิ้นสุด	- มีการวางแผนไม่รัดกุม - ส่วนใหญ่เป็นการรับผิดชอบร่วมกัน - ไม่กำหนดเวลาในแต่ละปัญหา
5.ดำเนินการแก้ไข	- มีการดำเนินการแก้ไข	- มีการดำเนินการแก้ไข
6.การตรวจสอบ	- มีการตรวจสอบและเก็บข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบผลการแก้ปัญหา	- มีการตรวจสอบการแก้ปัญหาว่า ได้ผลหรือไม่ ถ้าไม่ได้กลุ่มหาวิธี การอื่นแก้ไขใหม่ - มีการสรุปว่าแก้ปัญหาได้ก็ปัญหา
7.การกำหนด มาตรฐาน	- ไม่มีการกำหนดมาตรฐาน แต่ ให้กลุ่มหรือสมาชิกนำไปปฏิบัติจริง - ปัญหาที่เกิดจากตัวครูและปัญหา จากสาเหตุอื่น มีการเสนอให้ผู้มี หน้าที่รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้อง ทราบ	- ไม่มีการกำหนดมาตรฐาน แต่ให้ กลุ่มหรือสมาชิกนำไปใช้จริง - มีการระบุให้แจ้งปัญหาแก่ผู้รับ ผิดชอบและผู้เกี่ยวข้อง

พิจารณาจากตารางการเปรียบเทียบกิจกรรมของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2
จะเห็นลักษณะร่วมคือ

1. มีการทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่มหรือ เป็นทีม
2. มีการปรึกษาหารือกันในการทำกิจกรรม เพื่อแก้ปัญหา
3. มีการร่วมมือ ร่วมใจ ร่วมพลังความคิด เพื่อแก้ปัญหาช่วยกัน
4. มีความพยายามที่จะแก้ปัญหาให้บรรลุเป้าหมาย
5. มีพฤติกรรมที่จะค้นหาปัญหาหา เพื่อแก้ไขให้หมดไป
6. มีลักษณะการพึ่งพาตนเองมากขึ้น คือพยายามแก้ปัญหาด้วยตนเอง ตามความ

สามารถและเงื่อนไข

ผลของการที่นักเรียนสามารถรวมตัวกัน เป็นกลุ่มได้นี้ ทำให้นักเรียนได้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในด้านการเรียนและช่วยอธิบายในสิ่งที่เพื่อนไม่เข้าใจหรือมีปัญหาได้ ในขณะที่ไม่ได้อยู่ในห้องเรียน ซึ่งมีผลทางบวกต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนมากขึ้น

ในกลุ่มควบคุมซึ่งไม่ได้รับการฝึกอบรมให้รู้วิธีการกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงาน หรือวิธีการอื่น และให้เรียนโดยวิธีปกติที่เคยเรียนมา จึงไม่มีการตื่นตัว ไม่มีการค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือกับกลุ่มมาแก้ไข สิ่งที่เป็นปัญหาก็ยังคงเป็นปัญหาอยู่ต่อไป เหมือนกับคำที่ว่า No Problem-No Progress เมื่อมองไม่เห็นปัญหา ไม่นำปัญหามาแก้ไข ก็ไม่มีความก้าวหน้า

อีกประการหนึ่งสามารถพิจารณาไปถึงตัวนักเรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่งแต่เดิมมีระดับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับอ่อนถึงปานกลาง เช่นเดียวกับกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แต่กลุ่มควบคุมไม่ได้รับอิทธิพลจากตัวแปรอื่นนอกจากการสอนตามปกติของครู ไม่ได้รับการกระตุ้นให้แก้ปัญหากลุ่มเดียวกัน และจากวิธีการของกระบวนการกลุ่ม ทำให้กลุ่มควบคุมไม่ได้สำนึกในการแก้ไขปัญหาในการเรียนเท่ากับกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนจึงเกิดขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น จึงเป็นผลให้เกิดความแตกต่างในสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุมเป็นอย่างมาก และมีนัยสำคัญทางสถิติ

อนึ่ง หากจะพิจารณาถึงวิธีการสอนของครูในตามปกติ ก็อาจกล่าวได้ว่า สมควรที่ครูผู้สอนจะต้องปรับปรุงการสอนในบางส่วน เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและเอื้ออำนวยต่อการเรียนในลักษณะกลุ่มของนักเรียน อันได้แก่ การให้คำแนะนำ ชี้แนะ เพื่อให้นักเรียนเรียนอย่างมีเป้าหมาย มีกำลังใจ เกิดความกระตือรือร้น และให้นักเรียนมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้น

กรณีที่ 2 สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากการทดสอบครั้งที่ 2 ปรากฏว่ากลุ่มทดลองที่ 1 มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกับกลุ่มทดลองที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อธิบายได้ว่า

เนื่องจากกลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งใช้วิธีการกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงานในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้น ในขณะที่กลุ่มทดลองที่ 2 ใช้วิธีการกลุ่มในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งวิธีการเรียนทั้งสองวิธีให้ผลในทางบวกต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทั้งนี้เพราะวิธีการกลุ่มที่กลุ่มทดลองที่ 2 คิดขึ้นมาแก้ปัญหาในการเรียนนั้น มีความเหมาะสม มีการเอื้ออำนวยต่อการแก้ปัญหา ในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี แม้จะไม่มี การทำกิจกรรมตามขั้นตอนของกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพงานหรือใช้เทคนิคอย่างครบถ้วนก็ตาม และแม้ว่าบางปัญหาจะแก้ไม่ได้ผลถึงที่สุดก็ตาม แต่ผลของวิธีการกลุ่มที่กลุ่มทดลองที่ 2 นำมาใช้ ก็ให้ผลในการเพิ่มสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในวิธีที่นักเรียนได้เรียน เป็นกลุ่มย่อย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ช่วยสอนให้แก่ เพื่อนด้วยวิธีง่าย ๆ เป็นกันเอง ไม่มีพิธีรีตองมาก และใช้ภาษาในระดับเดียวกัน มีส่วนทำให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้ได้ดีกว่าการเรียนในชั้นเรียนปกติ ซึ่งผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ทรงสถิตย์ กิตติคุณวัจนะ (2521)

นอกจากนั้น แฮมมอคและ โอวริง (Hammock & Owing, 1955) ได้กล่าวถึงการเรียน ที่เป็นกระบวนการกลุ่ม โดยที่กลุ่มค้นหาปัญหาตนเอง สำรวจปัญหาเอง เลือกปัญหาที่สำคัญมาอภิปราย และนำไปสู่การแก้ไขนั้น ให้ผลในทางบวกต่อการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง

กรณีที่ 3 กลุ่มทดลองที่ 2 มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ อธิบายได้ว่า เนื่องจากเป็นผลมาจากวิธีการแก้ปัญหาในการเรียนของกลุ่มทดลอง ที่ 2 ที่ได้รวมตัวกัน เป็นกลุ่มเพื่อหาวิธีแก้ปัญหาในการเรียนร่วมกันนั้น มีผลทางบวกต่อการเรียนรู้ และต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่มีการค้นหาและนำมาแก้ไขแต่ประการใด

จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่า ในระบบการเรียนการสอนปัจจุบัน ควรที่ครูและผู้ที่ เกี่ยวข้องควรได้เปลี่ยนแนวทางจากการสอนให้นักเรียนรู้เข้าใจในเนื้อหา ข้อความ ความรู้ ที่อยู่ในหนังสือ เรียนตามหลักสูตรที่กำหนดและยอมรับโดยกรมวิชาการแล้ว ควรที่จะได้สนับสนุน ให้นักเรียนค้นหาวิธีเรียนรู้ (Learn How to Learn) โดยวิธีการกลุ่ม หรือวิธีการที่เป็นของ ผู้เรียนเองด้วย ทั้งนี้เพราะนักเรียนเป็นผู้เรียนย่อมจะหาวิธีที่เหมาะสมกับตนเองในการเรียน ได้ดีในส่วนหนึ่งและอีกส่วนหนึ่งควรจะได้รับจากครู ทั้งนี้บทบาทของครู นักเรียนและสภาพ การเรียนควรเปลี่ยนไปจากเดิม เช่น

บทบาทของครู

1. ครูควรมีความเป็นกันเองกับนักเรียนมากขึ้น

2. ครูควรมีความ เห็นอก เห็นใจนักเรียนที่ยังมองไม่เห็นวิธีการแก้ปัญหาในการเรียน
มากขึ้น
3. ครูควรเอื้ออำนวยต่อการช่วยเหลือให้นัก เรียนได้แก้ปัญหาในการ เรียนรู้เพิ่มขึ้น
4. ครูควรลดการออกคำสั่งให้นัก เรียนทำตาม มาเป็นการชี้แนะ ช่วยเหลือ
5. ครูควรพยายาม เข้าใจปัญหาที่แตกต่างกันของนักเรียน และพยายามให้กำลังใจ
ให้แรง เสริม แรงจูงใจเพื่อให้นัก เรียนพัฒนาตนเองตามความสามารถของเขา
6. ครูควรให้โอกาสในการคิด การแสดงออกในด้านความสามารถของนักเรียน
มากขึ้น
7. ครูควรเป็นผู้แสวงหาวิธีการใหม่ ๆ อย่างอื่นมาเสนอแนวคิดให้นัก เรียน เพื่อที่
จะได้เกิดการสร้างสรรค์ในการหาวิธีการ เรียนรู้

บทบาทของนักเรียน

1. นักเรียนควรมีความร่วมมือกัน ในกลุ่มนักเรียน เพื่อช่วยกันแก้ปัญหาที่ค้นพบในการ
เรียน
2. นักเรียนควร เพิ่มลักษณะนิสัยในการทำงานและ เรียน เป็นทีม เพิ่มขึ้น โดยมีเหตุผล
และ เป้าหมายในการทำงานและ เรียน เป็นหลัก
3. นักเรียนควรพยายามค้นพบสิ่งที่เรียน สิ่งที่เป็นปัญหา วิธีกำจัดปัญหาด้วยตนเอง
และกลุ่มมากขึ้น
4. นักเรียนควรฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบสูงขึ้น และฝึกการพึ่งพาตนเอง
มากกว่าเดิม
5. นักเรียนควรหาทางแสดงความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่และ จริงใจ
6. นักเรียนควรเป็นผู้ใฝ่เรียน ใฝ่รู้ ช่างสังเกต ช่างคิดอย่างไตร่ตรองมากขึ้น

สภาพการเรียน

สภาพการเรียนการสอนที่ควรเปลี่ยนแปลงได้แก่

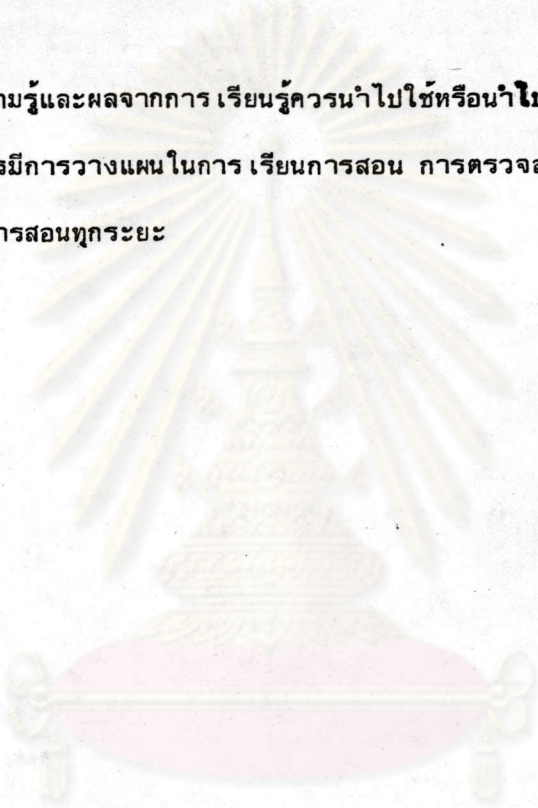
1. บรรยากาศในห้องเรียนควร เป็นการร่วมมือกัน เพื่อแก้ปัญหาในการเรียน โดย
นักเรียนเป็นผู้มีบทบาทมากกว่าครู และครูเป็นผู้ช่วยเหลือให้การแก้ปัญหานั้นบรรลุผล

2. กิจกรรมในห้องเรียน ควรมีจุดมุ่งหมาย มีการเตรียมพร้อมในการเรียนและ
กิจกรรมการเรียนรู้นั้น ควรเป็นไปด้วยตนเองมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับการเรียน
และการแก้ปัญหาได้จริง

3. ควรมีการช่วยให้เกิดสภาพการคิด เป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ในการเรียน
มากขึ้น

4. ความรู้และผลจากการเรียนรู้ควรนำไปใช้หรือนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง

5. ควรมีการวางแผนในการเรียนการสอน การตรวจสอบและการสรุปหรือการ
ประเมินการเรียนการสอนทุกครั้ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย